

Kunala

– Feyza Can · 09 Ekim 2012

--onsuzluğu asıyorum duvarlarıma üşüyor kunala

masamda hayalden nikotin huzmeleri
aklımda fırar ve şiir
bir imge bir replik
sürgün bir kalem
sancılarımdan tutsağım
sana ben

bütün sokaklar gölge kırığı
sarı lambalarda ay ölüsü
ve yorgun bir gece iç bükey
kaldırımlar suskun ayna
gözlerim ağla ki nar
ellerim kayıp dur bekle
her tren beni getirsin sana

sana dairedir hayat
uyandığım da güneşe sabah
zamana uyak kum ve suizan
aşk ve yağmur
bu mudur rengi sevdanın

düşmüşüm gözlerine gül çekimli
yaralarımdan tanırsın beni...